

Отче наш. Духът Божи.

Н правихме упражнението: Рхцетъ настрани. Дясната ръка предъ левата се допръни пръсти. Дясната се движи по левата и се поставя настрани левата предъ дясната. Сждото движение съ левата ръка.

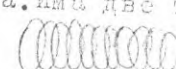
Издигане рхцетъ нагоре надъ глава и поемане. Спускане рхцетъ надолу и и издишане. Нколко пъти.

Девята цвѣтка. Вие по нѣкой път седите е не може да разберете, защо идатъ негодитѣ въ живота. Усѣдате нѣкоя негода. Не, знаете причина та ~~и жажда~~ за промѣнитѣ на времето. Веднага се намѣни времето, стане бурно, спадна почти въ 21 градусъ. Казвате: То се премѣни. Тази промѣна вие чувствувате и започвате да се свивате. Досега носѣхте тънки дрехи, започнахте да търсите дебелитѣ пафта. Макаръ да сме недоволни, не можемъ да се сърдимъ никому. Нѣкой път къщата е хубава, но си недоволенъ, нѣкой път къщата нѣма тия приспособления, пакъ сте недоволни. И да има всичкитѣ приспособления, има нѣки органически недостатѣци. Казвамъ: Природата е мѣсто за възпитание на човѣка. По-Велико сѣщество въ свѣта отъ човѣка нѣма, много благородно. Толкова упорито. Толкова своенравно, подобно ни на земята ни на небето има като него. За него има единъ стихъ, че Господъ се е разкаялъ! че го е направилъ. Въ Писанието има следния стихъ: "И разкая се Господъ че направи човѣка". Какво значи разкаянието? Казва Господъ: Не му бѣше времето, трѣбваше да седи извънъ, защо го взелъ отвънъ рай и го внесълъ въ рай. Той не е за рай. И като видѣлъ, че не е за рай, изпѣдилъ го вънъ отъ рай. Сега това е една далечна история. Нѣкой път двама души се събератъ, двама пътници, но не върватъ еднакво бързо, единиятъ върви по-бързо, другиятъ по-полека; единиятъ по-високъ, близо две метра, другиятъ 165 сантиметра, с 45 сантиметр по-нисокъ. На онзи спорятъ му крачкитѣ, като закрачи. И този съ двама метра височина, ако иска да върватъ заедно трѣбва да намали хода си и другиятъ да го ускори. Питамъ: Какво трѣбва да правятъ двамата сега? Ако единиятъ върви бързо, а другиятъ полека, какво трѣбва да правятъ. Онзи съ голѣми крачки, трѣбва да намали крачкитѣ си. Другиятъ не трѣбва да го следва, да каже: Каквото прави онзи и азъ ще правя. Ако този съ малкия ръстъ започне да прави крачкитѣ си малки, но той не трѣбва да намалява крачкитѣ си, но да си разкравва краката. Неговото разкраване не е така голѣмо, той не може да взема такава голѣма стѣпка. Тази разлика има между двама хора, които не сж еднакво умни. Като се погледнатъ хората, се различаватъ. Погледнешъ нѣкой човѣкъ, говоришъ, не разбира. Вземете нѣкой музикантъ, който свири на цигулка. Какво изкуство има да нагажда прѣститѣ си, тѣ да говорятъ, не е лесна работа. Може да имашъ слухъ, всичко туй, но прѣститѣ сж дебели, не сж пластични, отъ малкъ не е започналъ, после не е изучавалъ всичкитѣ потѣности отъ природата не е одаренъ. Казва: Природата да ме одари. Нѣкой път природата дари, но ти не дарявашъ. Въ природата трѣбва да се спазва. Нику казваме: Имашъ да давашъ, имашъ да вземашъ. Имашъ да давашъ корчлия си; имашъ да вземашъ, давашъ си. Но думитѣ се употребяватъ въ природата. Нѣкой човѣкъ нѣма да взема отъ мене, нищо не съмъ далъ. Отъ никого нѣмамъ да вземамъ, никому нищо не си далъ. Какъ трѣбва да давашъ. Онова, което си ялъ, трѣбва да го дадешъ. Ако го дадешъ, както си го ялъ, ти си умень човѣкъ, ако не го приемешъ, както си го взелъ, не си

отъ умнитѣ хора. Че създадемъ едно положение, което за бъдеще ще те лиши отъ Божественитѣ блага. Значи въ дихането може най-първо да вземешъ, ^{въздухъ} тогава има да давашъ. Но че имашъ да давашъ, този въздухъ, за да се опрѣсни, че го даше: такъвъ както си го взелъ. Какво ще даше? Ако ти приемешъ този въздухъ и нѣмашъ благодарностъ заради него, ти поковарявашъ въздуха. Тогава въздухътъ излиза навънъ, ти си задържалъ нѣщо за себе си. Втория пътъ приемашъ, пакъ задържалъ. Следъ време като дишашъ, ти ставашъ нервнъ, недоволенъ. Да кажемъ ако вне дишате студенъ въздухъ, приемашъ лъковъ, ако не знаешъ, какъ да приемешъ, може да стане простудяване на дробоветѣ ви. Казвамъ: Даването е законъ да изпълнишъ волята Божия, и тъй както Богъ е наредилъ нѣщата. Ако не давашъ, както Той дава, ти губишъ кредита. Давашъ и въ даването ти образувашъ кредитъ въ природата. Ако давашъ правилно, че имашъ кредитъ; ако не давашъ правилно, кредитъ въ природата нѣма да имашъ. Ако не вземашъ правилно, същото е. Имашъ да давашъ, има да вземашъ. Ако не вземашъ, пакъ ще се намали твоя кредитъ. Да допуснемъ, тебе ти дадатъ една семка. Този семка ще я вземешъ, ще я занесешъ и ще я посѣешъ. Защото въ даванетоъ въ този законъ може да ти дадатъ хиляде семки на деня, които трѣбва да ги посѣешъ. Понеже ти, като не разбирашъ закона, вземашъ едната семка и я хвърлишъ. Казвашъ: Тази работа азъ не я върша вече. Да допуснемъ сега, на вне се разсърдите на времето, понеже е студено. Казвате: Нѣма да дишамъ въ таково време, такъвъ въздухъ. Какво ще правишъ. Постоите една минута и ще приемота пакъ въздуха. Или ти си недоволенъ отъ живота, казвашъ: Нѣма да ямъ. Хубаво, не ядешъ едитъ, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 дни, изведнажъ ще почувствуваши една слабостъ. Значи между природата и тебе нѣма една правилна обмѣна. Защото природата и тя взема. Ти като дишашъ ти доставяшъ материя, ти гради вътре. Въ насъ има едно естество, което гради. Когато живѣемъ, то гради. Като започнемъ да нарушаваме Божнитѣ закони, туй естество се отказва да гради и тогава идатъ всичкитѣ тия промѣни. Понеже всички вне ги имате. Та казвамъ: първото нѣщо Писанието казва: "Примирите се съ Бога". Какво значи? Всичко онова, което Богъ изисква отъ тебе, трѣбва да давашъ. Учишъ единъ езикъ. Трѣбва да знаешъ всичкитѣ букви много добре. Като учишъ еврейски изучаватъ се само съгласнитѣ 22 съгласни букви има. Българскитѣ езикъ колко букви има? Колко си останали? Трѣбва да знаешъ всѣка една буква, къде да я туришъ. Най-първо трѣбва да знаешъ, какъ да пишешъ буквитѣ. Въ Буквата А може да я напишете по разни начини. Питамъ: кои си причинитѣ, а а а а а а а а че вне сте изопачили и сте написали а-то като Л. А-то си го превърналъ на Л. По какъвъ законъ. Кой законъ те накара да измѣнишъ а-то. Този човѣкъ, който е посредственъ, той нѣма време, той иска всичко бързо да свърши. Има голѣми препятствия въ живота си. Препятствието ако си селенъ, че го изхвърлишъ вънъ отъ пътя, но ако препятствието е голѣмо, трѣбва да го заобиколишъ. Графоложитѣ взели по азбуката, като пишешъ тѣ изваждатъ, какъвъ е характерътъ ти. Запримѣръ, ако пише шъ гламната буква М. и ако напишешъ първото краче по-високо, а второто по-ниско, показва, че този, който така пише, този човѣкъ за себе си мисли повече. Ако вториятъ крак е по-високъ отъ първия този човѣкъ, който така написалъ М-то показва, че мисли повече за другитѣ. Този, който по първия начинъ пише М-то, ако има слуга и той е господарь, той ще иска слугата му да работи много добре, че изисква отъ него, когато дойде време до плащането, той е малко небреженъ, нѣма да плаща на свѣтъ. Това намѣрили графоложитѣ. Значи слугата ще каже: Първота господаря: Моля за знакъ на приятелство, напиши ми буквата М. Да си имамъ

за спомени. Като го види, какъ написали М-то съ първото краче по-високо, да не му става слуга. Ако ли е господарь и ученъ човѣкъ, на този, който иска да му стане слуга да каже: Я ми напише М за спомени. Той напише М-то съ второто краче по-високо, да го не взема за слуга. И двамата като напишатъ, изриватъ джипинкиджипинкиджипинкиджипинкиджипинки, който написали първото краче на М-то високо, да става як слуга и господарь като види, че на исамъ второто краче високо на : - то да каже: такъвъ слуга не ми трѣбва. Третото положение, когато и двата крака на М-то сж еднакви. Ако двата крака сж равни и остри пока-ва, сж и двамата сж спривази, *М, М*, ако сж заткнени то е друго. *М М*

По нѣкой пътъ вземеме имате съвпадение на думитѣ. Солъ, какъ кво значи на български? Имате солъ, което солитъ яденето, на английски означава съвсемъ друго. Въ музиката имате пакъ солъ. На английски значи дума, на български солъ значи това, въ което се осолява яденето, въ музиката имате солъ, една тонъ, който доминира. Умниятъ човѣкъ трѣбва да знае, коя дума е солъ. Тези дума е подвижна, на английски както е душата е нѣщо подвижно, обемисто. Солъта ограничава. Безъ солъ нѣщата гниятъ. Солъ е звучно, катъ се ни нѣжде, кичъ нѣма да млечи, но да знайтъ, че солъ е дошъл. Солъ като дойде осолява всички, ~~този да ни ни~~. В ~~този да ни ни~~ осоляватъ не може да говорятъ. Единъ полковникъ като осолъ войницитѣ, не може да говорятъ. Инспекторъ като дойде нѣжде, всички се осоляватъ, всички млчатъ. Та казвамъ: Майката като роди едно дете, солъ е донетъ, първиятъ или втория или третия солъ?

Вие не можете да видите връзката между нѣщата. Съществува една връзка между нѣщата. Съществува една връзка между ржцетѣ 2, краката и главата едновременно. Когато краката вървятъ, ржцетѣ какво правятъ? Като ходи човѣкъ ржцетѣ се движатъ. Може като вървие да си държиш ржцетѣ спокойни. Съдновременно природата изисква като вървиш ржцетѣ горе да работятъ. Да кажемъ лѣвнута кракъ е напредъ, дѣсната ржка отива назадъ, докато дѣсния кракъ е напредъ, лѣвата ржка е назадъ. Имате две противоположни движения. Но въ тия дветѣ противоположни движения въ лѣвия и въ дѣсния кракъ протича едно течение въ природата и минава презъ лѣвия кракъ и дѣсната ржка. Домъ турнишъ дѣсния кракъ напредъ, има друго течение, което минава предъ дѣсния кракъ и лѣвата ржка. Има две течения, които се прекръстосватъ. Езбо умно същество ще види това

Да допуснемъ, вие живѣте 20, 30 години на земята, ти мислиш, че си нѣвежа. Уменъ си, какво ще оставиш за себе си? Човѣкъ като замина за другия свѣтъ, хората по твоята глава, че виждатъ, че ти си билъ уменъ човѣкъ. Главата ти показва, че си мислилъ. Ако не си мислилъ, главата ще биде точно такава, каквато е била мисълта ти. После коститѣ ти показватъ също, като намѣрятъ ржцетѣ, по тѣхъ ще познаятъ, дали си билъ справедливъ човѣкъ. Ако намѣрятъ краката ти по краката ти ще познаятъ, дали си билъ добръ човѣкъ. Та казвамъ като идете въ оня свѣтъ и нека ти минае за тебе, Господъ ще каже: Донесете коститѣ тукъ, донесете главата. Той иска научно да опредѣли. Най-първо отъ земята ще донесатъ празната глава, да видятъ, какво си направилъ. Да видятъ главата ти, какъ си си съградилъ. Ще погледне, ще погледне, ще запише. Нищо нѣма да каже. Ще каже: Донесете коститѣ, донесете ржцетѣ, донесете краката и като ги види, ще каже: Занесете ги назадъ, турете ги въ музей.

Сега нѣкои отъ васъ в пѣтватъ често, де има ли сръцане въ оня свѣтъ. Има сръцане. Двама музиканти, азъ да се среднатъ, трѣбва да знайтъ да свирятъ.

Двама хора за да се срещнат, трябва да знаят да говорят, единия и същия
свиква, да говорят сладко медено, Тогава ~~нижикъжжжж~~ може да се срещнат.
Ако двама не може да говорят и ако двама не може да ходят, защото ходен
ето на човъка, движението на човъка зависи от неговата добродетел. Не
може да ходиш правилно, ако нямаш добродетел. Има едно ходене, което е
по-приятно. Ходили ли сте вече, да не дигате шум? Така да ходите, че никакъв
шум да не правите, нищо да не чувате, въвсеме леки стъпки. Или мож да
ходите по три начина. ~~та~~ ходите така леко, че да не чувате никакъв шум, да
да вървите и да чувате единия лек шум или да вървите и да дигате шум
/Учителят върви и показва това ходене/. Кое е по-приятно ходене. Въ
първото ходене искаш да не плашиш хората. Като вървиш полекичка, да не
стрѣскаш хората. Второ искаш дето има препятствия на пътя да се махнат
даваш знак, иде нѣкой. ~~пита~~ Когато свѣтлината иде при нас, прави ли
и какъв шум? Нѣма /никакъв шум/. Събератъ се хората? На нѣкой чешма, къде
то водата е малка. Дойде нѣкой при мене и ме пита, защо сж се събрали толко
козв хора. Идеш при нѣкой чешма, нѣма хора събрали. Коя е причината?, дето
много хора се събиратъ? Събиратъ се много, понеже малко тече /вода и всѣки
трѣбва да чака. Кой какъ дойде, вече е недоволенъ, че много хора сж се
събрали. При такава една чешма, ~~ти~~ носи книгата. Като идеш отвори и чет
да не губиш времето си. Ще четеш книгата, може да учиш, може половин
часъ да седиш. Отвори се книгата, даже може да пѣеш, да пишеш, защото ти
дойде редътъ. Като дойдете да тази чешма, казвате: На тази чешма трѣбва пом
вече вода. ~~повече~~ вода трѣбва, но въ тази мѣстностъ има толкова вода, нѣма
повече. При тази чешма, дето се събиратъ много хора, ще се срещнете, ще се
запознаете съ хората, за 10-15 минути ще се запознаеш съ десѣ души. При
онази, която тече бързо, не можеш да се запознаеш. Кое е по-хубаво при
големата чешма, дето никой се седи или при малката, дето много се събиратъ
Пита: Рибитѣ, които живѣятъ въ водата, научиха ли нѣщо повече въ изобилие
то на водата. Колко знаятъ рибитѣ за водата, нищо не знаятъ. Хората, като изл
извоха изъ водата навън, знаятъ за водата повече /и я оценяватъ откол
то рибитѣ я оценяватъ/. Когато ние сме извънъ условията, човѣкъ трѣбва
понѣкога да излѣзе извънъ едни условия, да влѣзе въ други, за да оцени онов
положение, въ което е бил. Единъ животъ може да се оцени само когато
излѣзеш изъ неговитѣ рамки /и влѣзеш въ други новъ животъ/. Животътъ въ
свѣта има много форми, въ които трѣбва да се влѣзеш. Ти имашъ формата на едн
риба, то е една форма, въ която животътъ се изявява. Или имашъ формата на
една птица, то е друга форма, въ която животътъ се изявява. Имашъ формата на
едно млѣкопителце, или имашъ формата на човѣка, то сж се форми въ които
животътъ се извява. Пъкъ още по-високи форми отъ човѣшката. Бъдещитѣ човѣ
ще се отличава много отъ сегашния. Челото почти ще образува една права
линия отпредъ. Сегашното лице на хората не е симетрично направено. Линията
на челото не е хубава, нѣкой пътъ скулитъ сж изпъкнали, трѣбва да рабо
тишъ. Ако тѣ изпъкнатъ, хората ставатъ много инертни. Човѣкъ трѣбва да се
справи съ своя ^{ертност} инертност, образуватъ се консерватизмъ, неподатливостъ и винаги
човѣкъ ще направи това, което знае. Трѣбва да страда дълго време за нѣкоя
погрѣшка. Може да имате едновалчесто лице. Хубави сж валчеститѣ лица, по
тия валчеститѣ лица сж много премѣнливи. Валчестото се търкаля, навсѣкжде
върви, ако намѣри гладка почва, може да се търкаля.
Та казвамъ: При сегашното самовъзпитание ние нѣкой пътъ

обръщаме внимание върху промънлѣнѣ, които ставатъ отвѣнѣ. Срецинемъ единъ човѣкъ, че ни се харесва, считѣ не сж както трѣбва. Двата клепача не сж направени тѣй както трѣбва, или веждитѣ не сж направени тѣй както трѣбва. Защото у умнитѣ хора хора веждитѣ сж другояче направени, на гениалнитѣ хора сж другояче направени, на талантливитѣ сж другояче направени и на обекновенитѣ хора сж другояче направени. Нѣкой казва: Що е духовенъ човѣкъ. На духовния човѣкъ считѣ сж другояче направени, клепачитѣ и зеницитѣ сж другояче устроени. Та казвамъ: Ако дойде едно същество отъ невидимия свѣтъ, едно учено същество, всицитѣ хора ще представятъ нѣщо ценно за изучаване, може да? бжде много интересно за него. Всѣки човѣкъ ще бжде обектъ за изучаване, че носи въ себе си хиляди поколѣния. Той е като справочна книга. Той ще види хиляди поколѣния, к кво сж работили. При такъ: като дойде, че се спре, че чете, че знае хиляди поколѣния, какъ сж работили. Тѣй щото хиляди хора на земята служатъ на справочна книга за редъ поколѣния, какъ сж работили. Той ни най-малко нѣма да каже, защо така е написана тази книга. Всѣки човѣкъ какъвто характеръ има, Той опредѣля работата на хиляди поколѣния, понеже и той спада т, за бжде като дойде въ книгата че се припише и неговото име и той ще влѣзе въ тази справочна книга.

Да допуснемъ сега, че нѣкой отъ васъ има ревматизмъ, като се измѣни сега времето, дойде една сестра и казва: Тукъ ме пробада. казвамъ: Нѣма нищо, времето ще се измѣни. Дойде нѣкой казва: Бракътъ ме боли. Врѣмето ще се измѣни. Или друга колѣното го боли, трети рамото казвамъ: Врѣмето ще се измѣни. Когато че се разваля времето единъ крака го боли, другъ рамото, трети колѣното. Всичкитѣ болки показватъ, че има нѣкакъвъ дисонансъ, хиляди неразположения има, нѣкакъвъ дисонансъ има или въ ума, или въ сърдцето, или въ волята. Най-първо едно разположение има, което опредѣли и че го търсятъ и въ вашия умъ или въ вашето сърдце, или въ окръжаващата срѣда. Запримѣ, туй време има отношение къмъ войната, че видите хората купатъ, крака ги боли, ревматизмъ иматъ, зо ревматизмъ се наричава. Вѣтрѣтъ отива къмъ изтокъ, значи природата казва: На васъ хората ви трѣбва справедливостъ. Ако постъпвате справедливо, работитѣ не се уредятъ, ако не постъпвате справедливо, работитѣ нѣма да се уредятъ. Азъ съмъ превоздачъ примѣра, за онзи камиларъ, който пътувалъ въ пустинята съ натоварената си камила. То пътя намѣрилъ една кожанка и го турилъ на гърба на камилата, то гърбътъ на камилата се счунилъ. Тя била претоварена. Та казвамъ: Първото нѣщо приложете. Та казвамъ: Дойде едно противоречие, казвате: Зло е времето. Ако вие бѣхте господари на времето, какъ щѣхте да направите времето за днесъ/ споредъ вашата програма. Ти си недоволенъ отъ времето. Ако азъ съмъ господаръ, такво време ще дамъ. Туй въ себе си може да го направимъ. Азъ ако съмъ богатъ, че направя единъ дворецъ, въздухътъ пречистенъ вътре, прѣсенъ, освѣтленето хубаво, че отопля салона добре, че повикамъ единъ оркестъръ, нека духъ времето отвѣнѣ, колкото иска. Вътре въ този салонъ ще имамъ музика. най-хубавото разположение, най-хубавото освѣтление. Може единъ вътрешъ свѣтъ да го създадемъ такъвъ, какъвто искаме. Обаче туй външното време, провидението пита, какво време да ви създадемъ на васъ. Салонътъ билъ провѣтрень, но имало събрание, въздухътъ станалъ нечистъ. Сега се явява голѣма буря да се пречисти салонътъ. Домъ се пречисти, че затворятъ прозорцитѣ, времето че бжде тихо.

Вие никога не може да приемете, че това е единъ полѣмъ самогъ, който въ природата провѣтриватъ. Вие седите и често казвате: Свѣтътъ Богъ го създаде. Той го създаде заради мене. Дойде втори и каже: Богъ създаде свѣта заради мене. Сто души се събератъ и всѣки мисли и всѣки мисли, че свѣтътъ е заради него. Като дойдатъ сто души и всѣки мисли и всѣки мисли, че този свѣтъ е заради него / създаденъ. Сто души иматъ и една ябълка, какво трѣбва да правятъ съ ябълката? Да я раздѣлятъ на сто равни части и всѣки да вземе една частъ. Ако единъ вземе цѣлата ябълка и каже на другитѣ: Вие чакайте по редъ. Представете си, че тази ябълка ражда само по единъ плодъ въ годината, сто души сж сто години трѣбва да чакатъ докато всѣки вземе само по една ябълка. Този който първъ взема е доволенъ, другитѣ че чакатъ по редъ / сто години / по реда на раждането. Първиятъ взелъ ябълката и я изялъ и той трѣбва да чака сто години за втората ябълка. Той първъ взе ябълката, но въ реда на нѣщата е сто години да чака, докато дойде реда му за втората ябълка. Питамъ сега: Кой е най-умниятъ, който изялъ ябълката първата година, или който я изялъ последната, който взелъ ябълката сто години. Кой е най-умниятъ? Азъ считамъ, че умнее онзи, който чакалъ сто години и я изялъ. Онѣзи сж я изяли, той сега я де и онѣзи гледатъ. По-напред той страдале, сега тѣ страдатъ. Той седи и гледа, казва: Какъ ни се вижда, той яде ябълката и никому не дава / нищо. Той яде и на всички имъ текатъ лигитѣ казвате: Има ли право? Има право човѣкътъ, сто години чакалъ за тази ябълка, онзи никакъ не чакалъ. Онѣзи като изядоха ябълката, се научиха да чакатъ, този човѣкъ преди да изяде ябълката, сто години чака. Той е най-умниятъ. Азъ ви казвамъ: По-добре да чакате сто години и после яхте ябълката, отколкото първъ да я изядете и после да чакате. Като изядешъ, сто години трѣбва да чакашъ, докато дойде твойтъ редъ. Ти казвамъ: Желанията и мислитѣ, които въ насъ се образуватъ, винаги иматъ отрицателенъ характеръ. Ако ти имашъ известни несподи и тернии, туй терпение ако е разумно, въ тебе се отразява че се отрази върху главата ти, върху тѣлото, върху всичкитѣ удове. Всѣка по-стѣпка, която човѣкъ прави, тя указва известно влияние върху цѣлия организмъ. Та казвамъ: Въ свѣта ние живѣемъ, понеже Богъ строи и понова, което ние правимъ, влияе въ Божественния строежъ на нѣщата. Единъ денъ вие ще видите вашитѣ погрѣшки вътре.

Единъ светия веднажъ направилъ една погрѣшка. Дошълъ при него единъ беденъ човѣкъ, много тѣженъ, той билъ занятъ съ молитва, молилъ се на господа. Онзи хлопналъ, хлопналъ, казва: Азъ се моля на Господа, съ Господа имамъ работа, нѣма какво да се занимавамъ съ него, сега не излизамъ да го погрѣщамъ. Като отишълъ въ оня свѣтъ, гледа една хубава статуя направена въ една дупка вътѣ. Пита, защо е тази статуя въ дупка. Казватъ: Тази дупка ти си направилъ. Ти се молише на Господа, онзи дойде да иска съветъ отъ тебе, какъ да се поправи тази дупка на тази статуя и като не го прие, дупката остана неоправена. Той мисли, че тази дупка принадлежи на другъ. Вие виждате нѣкоя погрѣшка на нѣкой човѣкъ. Щомъ видите една погрѣшка, да знаете, тя е ваша погрѣшка. Вие може да се молите на Господа, че направите погрѣшка. По-добре оправи погрѣшката и пакъ после се моли на Господа. Ти се молишъ на господа, речи: Този човѣкъ дойде при мене, научи ме, какво да направя, какъ да го посредна, какво да му дамъ. Че се молишъ на Господа, че имашъ объектъ. Ти казвамъ: Чакай да прочета на Господа молитвата: Отче нашъ, Който си на небето

Господи, направил си всичко. Ти си наш баща. Отче и наш, Който си на небето, да се свети царството Твое. Така не се чете Отче наш. Баща ти е дошъл в този бедния човък, да излезе, да го посрещне. Господъ сгре скрилъ в този бедния човък, Той иска да знае, какъ се обхожда въ този бедния човък. (Защото ако Господъ дойде съ ангели съ гърмотевици, ти ще знаеш, че го посрещаш. Сега то й взелъ една форма, ти го гледаш и казваш: Сега ли намери да дойде. Жгоре погледнеш. Въ всички ни Божъ ни изпитва въ свѣта. Той е скритъ. Ти риташ единъ камък, Господъ е скритъ въ камъка вътре. Хубаво, защо риташ този камък? Вземи го, вижъ направи нѣщо хубаво отъ него. Видишъ нѣкое малко звѣте, откъснешъ го, Не го откъсвай. Приблужи се при него, Помири го, кажи: Колко хубаво мирише. Божественниятъ животъ израства, казвамъ: Вие въ всичкитъ противоречия които сръждате въ живота, Вие искате да ги уредите, казвате: Азъ ще туря единъ бждецъ порядъкъ. Колко време ще ви вземе да се тури единъ бждецъ порядъкъ? Винаги въ тия работилници шумъ ще има. Въ работилницата на наковалнята, дето се коватъ гвоздеи шумъ ще има. Въ фабриктъ, дето се коватъ гвоздеи, шумъ ще има. Въ фабриктъ, дето се тъкатъ платове, шумъ ще има. Парходите, които плаватъ въ морето, шумъ ще има, нѣма да чакатъ, нѣма удобства. Ако гонимъ парахода, онѣви, които сж на парахода и кажешъ: Спри, може ли да се спре парходите. Той тръгналъ по пътя, Не се спира, никжде. Той спира само на пристанищата. По нѣкой път вие искате парходите да спре не на пристанището, но нѣкжде въ морето. Вие казвате: Защо този свѣтъ е така направенъ? Ти питаешъ, защо парходите пътува въ морето. Той пътува им, рейсѣ, цѣла компания разполага съ него, казва: Да се спре. Не може да се спре. Нѣкой път седѣли ли сте до нѣкой човък, седнете до него излиза уханье отъ него? неприятно. Да допуснемъ, че е беденъ, отъ единъ месецъ се не се е преоблочалъ, тази риза издава уханье. Ти си недоволенъ отъ него. Ако седишъ при този човък и ти е неприятно, Какво трѣбва да направимъ? Сега да ви приведа този примѣръ въ другъ смисълъ. Да допусечъ, че минавашъ покрай единъ пътъ, въ една голѣма дупка потъва крака крака ти, че се спре, да кажешъ: Защо не направимъ този пътъ, защо оставиха тази дупка, такова безобразие. Хубаво, Ти си човък, вземи камъни и напълни дупката, поправи я. Ти може да направишъ това. Ще мине втори и ти ще видишъ. Онези човѣкъ като хлѣтне въ дупката, казва: Ти си човѣкъ, Поправи тази дупка. Питаешъ сега: Този човѣкъ, на когото ти усѣдашъ уханieto, какво трѣбва да направимъ. Защо познай се съ него, Той ще ти разправи историята, че ти каже, че цѣлъ месецъ не е ималъ вода да се окъпне. Заведи го въкъди, отвори банята, дай му и ва риза, кажи му: Вземете банята, окъпете се. Като излезе има новариза. Тогава ще се образува една връзка между васъ. Вие ще кажете: Мирише, не мога да го търпя. Единъ не може да търпи нѣкого. Не знаа, ако уханieto на васъ на всичкитъ бѣше развито на всичкитъ, да хте да видите всѣки какво уханье има. Ако вашето уханье бѣше развито както на копитъ, едно куче тръгне, всичкитъ породи господаря си слѣдъ единъ часъ и познава, кжде е миналъ господарятъ му, познава стѣпкитъ му. Усѣща уханieto на господаря си. Може хиляди хора да сж минали, но по това уханье познава господаря си. Казвамъ: Правата мисль въ свѣта опредѣля уханieto на хубавотъ въ свѣта. Сега азъ ще ви задамъ единъ въпросъ. Питаешъ: Нѣкои отъ васъ

сте живели 50, 60, 70 години въ 20 години какво сте направили, отъ което Господъ да е доволенъ? Нѣкой отъ васъ не е спасилъ нѣкой, който се дави въ водата. Нѣкой отъ васъ не е спасилъ нѣкого, когото бесята, че да отрѣже вжмето. Нѣкой отъ васъ не е въздигналъ нѣкой боленъ. нѣкой отъ васъ не е измѣнилъ състоянието на едно даровито дете да свѣрши училищъ. Питамъ: Какво сте направили да е оставило единъ отпечатъкъ. Нѣкой отъ васъ, да кажемъ: мойна ими, да каже да престане войната и ти да престане. Всички чакате да престане войната. Войната отъ Божествено гледище има съвсѣмъ другъ характеръ. Господъ казва: Извикайте тия хора. Този войникъ донесете го при мене. Питамъ: Защо се биешъ? Офицеритѣ, полковникътъ, капитанътъ, генералътъ заповѣда. Питамъ го: Ти защо се биешъ, каква е твоята идея? Като умрете, Господъ ще ви пита, защо живѣхте така. Какъвъ отговоръ бихте дали? Питамъ ви Господъ: Защо живѣхте по този начинъ? Ти си бакалинъ, като идешъ тамъ, те пита: Защо изядаше по единъ грамъ отъ захарита, отъ смокинитѣ? Питамъ те Господъ, защо отъ всѣко кило отдѣляше за себе си по единъ грамъ и го оставяше да себе си. Най-първо грамоветѣ бѣже лъжливи. Ами втората година ти бѣше бакалинъ и по десетъ грава отдѣляше. Казва, че везнитѣ били лъжливи. При единъ грамъ може везнитѣ да бждатъ лъжливи, но при десетъ грама не лъжатъ. Защо? Кое е по-хубаво сега: да изядашъ по десетъ грама или да давашъ по десетъ грама. Представете си, че азъ продавамъ водата на едно езеро, бакалинъ съмъ на водата. Представете си, че вие не виждате, че задъ мене има цѣло езеро, имамъ голѣмъ каналъ презъ който изтича това езеро. Продавамъ на васъ вода. Какво печеля азъ, ако изядамъ отъ водата, която трѣбва да ви дамъ. Нека да замине, туй езеро нѣма да осиромашее. Като дойде нѣкой не по кило, но кило и половина му давайте. Щедрѣ бждете. Исква едно кило, две му дайте. Исква кило, десетъ му дай. Той да каже: Стига, едно кило ми трѣбва. Той е практиченъ. Десетъ кило съ доста тежки. Не бивайте бакали, да имате бакалия да разваляйте работитѣ. ~~Вадъ~~ ~~Вадъ~~ васъ седятъ Божественитѣ блага, раздавайте щедро. Вие раздавате много щедро, виждамъ всички сте много щедрѣ за онѣзи, които обичате. Ако бѣхте къмъ всички така, както къмъ тия, които обичате. Че направите баня, че повикате когото обичате, че направите клѣбъ, че повикате на угощение, а къмъ когото не обичате, никакъ не го повикате. Казвате: Не заслужава. Какъ не заслужаватъ, всичкитѣ хора Богъ ги създалъ? Вие се спирате при едно цѣлѣ и му обръщате внимание, при друго не се спирате. Помнете законътъ е такъвъ: Съ каквото мѣрка мѣрите, че ви се възмѣри. често разискватъ религиознитѣ хора и казватъ: А тѣ като се помолихъ на Господа, всичко се става. Казва: Въ нашето село стана пожаръ. Имало плодородие, отъ него било, понеже той се молилъ. Кравитѣ раждали отъ него било то се молилъ. Времето е хубаво, отъ него било, той се молилъ. Изгорѣла къщата, отъ другитѣ е. казватъ: Когато изгорѣ къщата, ти се облягиваше. Трѣбвало да се молишъ, да нѣма пожаръ въ селото. Вие се молете да има добри хора. Кон е най-добритѣ хора. Нали казватъ добъръ войникъ, често употребяватъ добре въоръженъ войникъ. Добре въоръженъ прятъ войникъ, знаешъ, какво е аби. Ако ти добре въоръжилъ войника, той добре ще стреля. Питамъ: Трѣбва ли единъ войникъ да се въоръжи добре? Несъобразенъ е езикътъ ни. Щомъ е добре въоръженъ, трѣбва да е въоръженъ отъ нѣщо хубаво, съ което да не прави зло. Щомъ този войникъ употребява доброто, което носи, този войникъ трѣбва да служи на Бога, както трѣбва.

Вие тази сутринъ като станехте, поблагодарихте ли за студеното време?

[illegible]

На господи му трѣбават добри слуги. Вне всички туй аз искам
мине да вземе най-добри слуги. Споредъ азъ отъ вѣщата гледище, кой е
най-добриятъ слуга; кой е най-добриятъ автомобилъ, който има една машина, к
като върви да не прави шумъ, да се не клати. Ако на този автомобилъ, слуша
дренкане, тракане, носене, кой не е отъ добриятъ автомобилъ. Та казвамъ
Добриятъ слуга споредъ мене има едно тѣло лице, той вижда всичко, задово
лява и господари и господарката и господарчетата задоволява и външнѣ
хора си доволи отъ този слуга. Този слуга е добръ, отъ който всички сѣ
довольни. Този слуга, отъ който господарьтъ не е доволенъ и господарката и
господарчетата и външнѣ хора не сѣ довольни, той е единъ лошъ слуга въ
свѣтъ. Сега пожелавамъ на васъ да се стремите да вземете добри слуги, че
и господарьтъ и господарката и господарчетата и външнѣ хора да сѣ до
вольни. Като трѣгнете за други свѣтъ, че имате акредитивни писма. Още като
покажете писмата, да кажатъ: Ето единъ си ги отъ който господарьтъ имъ
доволенъ, господарката била довольна, господарчетата били довольни и външи
хора били довольни. То е най-добриятъ слуга въ свѣтъ. Господи сегаше
иско такива слуги, отъ който всички да бъдатъ довольни отъ него. ~~Готова~~ вне
искате да вземете господари. Я вне имъ кажатъ: каже трѣба на ~~вие~~ добриятъ
господарь. Азъ ви описахъ добрия слуга, кой е добриятъ господарь. Че остави
за други път кой е добриятъ господарь да разгледаме. Че опредѣлимъ, кой е
добриятъ слуга и добриятъ господарь, да не правимъ погрѣшки вече. Азъ ви
казвахъ, докато първия кракъ на буквата. Ма по-дѣлѣтъ, Господи ~~не~~ е на
мѣсто. Докато втория кракъ е по-дѣлѣтъ отъ първия, слугата не е на мѣсто.
Дадохъ едно разрешение това е М, което има заткнени върхове. Туй и
господарьтъ добръ и слугата е добръ. Въ първия случай господарьтъ е по
добръ, слугата е по-лошъ, въ втория случай господарьтъ е по-лошъ, слугата
е по-добръ. Когато ^{първия} кракъ на М-то е по-голямъ живѣе за себе си. Щомъ жи
вѣе за себе си, може да го считаме за лошъ. Щомъ слугата живѣе за себе си,
ако втория кракъ е по-дѣлѣтъ отъ първия, може да го считаме за лошъ.
Господарьтъ и слугата, като живѣе за себе си, имать правилно отношения
Когато господарьтъ живѣе за слугата и слугата живѣе за господаря тогава
отношени тая сѣ правилни.

Казвамъ: Описано ви, какъ въ трѣбва да бѣде слугата, да бѣде дово-
ленъ господарьтъ, да бѣде доволенъ господарката, да бѣдѣтъ доволни господар-
четата, внѣшнѣтъ хоша да бѣдѣтъ доволни и самнитѣ слуга да бѣде доволенъ.
Като остане вечеръ и той да е доволенъ отъ себе си. Нѣма нѣщо по-хубаво
въ свѣта отъ такъвъ единъ слуга.

ТОВА И ЖИВОТЪ ВЪЧЕНЪ ДА ПОЗНАЯ ТЫБЕ ЕДИНАГО ИСТИННОГО БОГА И
ХРИСТА КОГОТО СИ ИЗПРАТИЛЪ.

Лекция ,държана на 3.IX.1941 г.Среда 6 ч.с. Изгрѣвъ.